

ŽIVOT

ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI

Vize
farnosti

Pán vstal
z mrtvých

Deset poselství
papeže Františka

Biblický
kvíz

Král lesa,
víly a skřítki

tiráž

ŽIVOT ZÁBRDOVICKÉ
FARNOSTI

Vydává

farnost u chrámu
Nanebevzetí Panny Marie
v Brně Zábřdovicích

adresa

Lazaretní 1, 615 00 Brno
telefon: 545 212 156

redaktoři

Hanka a Karel Komárkovi

grafická úprava

Roman a Klára Smékalovi

web

<https://www.zabrdovice.cz>

cena

neprodejné, vychází pro
vnitřní potřebu farnosti

do tohoto čísla přispěli

otec Daniel, Kája Krejčí,
Lucie Grůzová, Jiří Sluka
Blanka Prokopová,
Šimon Klouček

příspěvky

pokud chcete přispět do
časopisu svým článkem,
pošlete jej na e-mail:
zivot.redakce@gmail.com
nebo kontaktujte redakci

Náklad

150ks výtisků

obsah

- 1 Duchovní slovo - Pán vstal z mrtvých
- 2 Vstal z mrtvých
Co nás čeká
Duchovní hudba
- 3 Vize farnosti
Modlitba - Filip Renč
- 4 Prožili jsem - Farní tábor Zábřdovice
Tříkrálová sbírka 2023
- 5 Deset poselství papeže Františka
- 7 Očeho pohádka - Král lesa, víly a skřítky
- 8 Střípky z Ducháčů
Akathist k bl. Anně Kateřině Emmerichové
Biblický kvíz
- 9 Svědectví života: PAVEL ZÁLESKÝ
- 12 Odpovědi ke kvízu
- 13 Panenka a sv. Anežka

Slovo redaktorů

Milí farníci,
vítáme vás u velikonočního čísla farního časopisu, jehož tématem je Nový začátek. Pán vstal a tvoří vše nové, už beze strachu, protože smrt a hřích jsou poraženy. Přejeme vám, ať vás vzkříšený Kristus naplní radostí z jeho lásky a moci.

Hanka a Karel Komárkovi

Prosíme vás o zaslání příspěvků na e-mail redakce zivot.redakce@gmail.com do dalšího čísla farního časopisu, který plánujeme vydat na slavnost Seslání Ducha svatého a jehož téma bude „Odvaha“. Uzávěrka bude 29.4.2023. Za všechny příspěvky předem děkujeme.

Duchovní slovo - Pán vstal z mrtvých, aleluja!!!

Milí farníci,
většina z nás by si v životě přála určitý klid, bezpečí, stabilitu bez velkých nejistot, co bude zítra, bez hospodářských krizí, pandemií, válek, uprchlíků a kdo ví čeho všeho. Izraelité na tom jistě nebyli jinak – očekávali Mesiáše, který konečně vysvobodí národ od římských okupantů a nastolí stabilní, spravedlivou vládu – nový začátek v „zaslíbené zemi“.

A najednou je tu někdo, kdo by snad mohl být tím Mesiášem a nabídnout tento nový začátek – jen se do toho pustil nějak zvláště. Místo toho, aby se ujal vlády a nabídl klid a stabilitu, vandruje jako potulný kazatel, povolává učedníky, kteří většinou nemají žádné vzdělání ani postavení a to málo – svoji živnost a rodinu – mají opustit a nebrat si nic na cestu, ani šaty na převlečení.

Ale... dějí se kolem něj zázraky, uzdravení, proměňují se lidské životy. Něco fascinujícího, začíná něco nového. Být společně s Ježíšem „na výsluní těchto úspěchů“ je něčím silným. To je „jízda“... S Ježíšem budou jistě prožívat takové věci celý zbytek života... Než si na to zvykli, posílá je ale Ježíš po dvou na všechny strany... Samotné... „To jako my máme kázat? A navíc uzdravovat? A dokonce vyhánět zlé duchy? To jsou tedy novoty...“ Ale odváží se a jdou... Ono to funguje!!! Ve jménu Ježíše uzdravují, lidé se obracejí... Po návratu Ježíši a ostatním nadšeně vyprávějí, co všechno zažili. Takto získáme pro Ježíše za chvíli všechny...

Jenže jak se postupně stále silněji ukazuje, nadšení jsou většinou jen chudí. Těm vlivným, s kterými by šlo začít i „tam nahoře“ – bohatí, učitelé zákona a starší, ti opravdu nadšení nejsou – ba stále více přesně naopak. Začíná něco docela jiného – stále rostoucí napětí – a brzy je jasné, že je Ježíš v ohrožení. „My ho budeme chránit, klidně za něj i bojovat! Sice v sobě máme trochu malou dušičku, ale s Ním to určitě nějak zvládneme – když tak udělá nějaký zázrak!“

Jenže... Ježíš to nechce... Jak se chce ujmout vlády, když se svým protivníkům nechce postavit? Ano, přicházel nový začátek – tentokrát ale začátek konce, a to rychlého a šokujícího... Z davů včera provolávajících „Hosana Synu Davidovu!“ se ozývá „Ukřižuj ho, ukřižuj ho!“ a po nelidské brutalitě následujících hodin se z kříže ozývá „Bože můj, proč jsi mne opustil.“ A je konec... veškeré naději... Vše byl jen úlet. Úlet nás naivních věřících. Rychle se schovat, než skočíme stejně jako On... Dny a noc smutku a strachu...

„Viděli jsme Ježíše, On žije, vstal z mrtvých!“ „Podruhé už nebudu tak naivní, povídejte ty báchorky někomu jinému!“ Ale mluví o tom stále více lidí... snad se všichni pomátli? „Tomáši, vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebud' nevěřící, ale věřící!“ Padám na kolena... „Pán můj a Bůh můj!“ Tak přece... Najednou vše dává smysl, vše

vidím jinak, životní hodnoty se mi zcela přeskládají... Zcela nový začátek... On nevíteží zbraněmi, silou ani naháněním strachu... On strach zahání, dává vnitřní klid, pokoj, bezpečí... i uprostřed světa plného různých krizí, nejistot, bezpráví a válek... Ano, Ty nás máš, Pane, rád, odpouštíš, vítězíš nad neláskou, izolací, neodpuštěním... a dokonce nad smrtí. Ty jsi mým novým začátkem...

Ano, Pane, s Tebou může být každý den, každá situace je nějak nová, umíš proměňovat vše... Stačí být ochoten nechat se překvapit jako učedníci... Věřit, že i v tom těžkém dokážeš zvítězit a proměnit to v požehnání... Kde spolu dnes začneme?

Otec Daniel

Duchovní hudba v Brně-Zábrdovicích

CHRÁM NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

Neděle 9. 4. 2023 v 9:45 h

Slavnost Zmrtvýchstání Páně – Hod Boží velikonoční

Max FILKE (1855–1911): MISSA in G, op. 80

Karl R. KRISTINUS (1843–1904): HAEC DIES, op. 67, č. 1

Josef GRUBER (1855–1933): TERRA TREMUIT, op. 85

Vojtěch ŘÍHOVSKÝ (1871–1950): O, SALUTARIS HOSTIA, op. 15, č. 5

Josef J. PIHERT (1845–1911): REGINA COELI, op. 69

Karl NANKE (1768–1831): ALELUJA...

J. K. č. 401, 407

Účinkují: sólisté, smíšený chrámový sbor a orchestr

Varhany: doc. MgA. Jan KRÁL

Řídí: Zdeněk HATINA, ředitel kůru

Neděle 28. 5. 2023 v 9:45 h

Slavnost Seslání Ducha svatého

Vojtěch ŘÍHOVSKÝ (1871–1950): ČESKÁ MŠE, op. 74

(s úplným liturgickým textem)

O, SALUTARIS HOSTIA, op. 15, č. 5

Josef ČAPKA-DRAHLOVSKÝ (1847–1926): VENI SANCTE SPIRITUS, op. 106

JOSEF J. PIHERT (1845–1911): REGINA COELI, op. 69

J. K. č. 421, 422; 423

Účinkují: smíšený chrámový sbor a orchestr

Varhany: doc. MgA. Jan KRÁL

Řídí: Zdeněk HATINA, ředitel kůru

LAUDATE DOMINUM, CANTATE CANTICUM NOVUM!

VSTAL Z MRTVÝCH

Vstal z mrtvých Kristus Spasitel,
všeho světa potěšitel,
raduj se v něm Boží ctitel,
aleluja, aleluja, aleluja, aleluja.
Umřel, pohřben, ukřižován,
aby byl člověk zachován,
buď za to chválen milý Pán,
aleluja, aleluja, aleluja, aleluja.
Kriste, ať též z mrtvých vstanem,
tam, kde jsi, ať se dostanem,
neboť ty jsi všeho světa Pánem,
aleluja, aleluja, aleluja, aleluja.
Z liturgie hodin

Vybrala KK

Co nás čeká?

V období března a dubna jsou plánovány následující aktivity, ale vzhledem k aktuální situaci sledujte farní webové stránky, případně telefonicky kontaktujte farní kancelář.

DUBEN

9. 4. Neděle Zmrtvýchvstání Páně

23. 4. Dětský karneval

KVĚTEN

13. 5. Farní výlet

27. 5. Den vzájemných modliteb naší farnosti a bohoslovců

27. 5. 21:00 Svatodušní vigilie

ČERVEN

2. 6. Noc kostelů

8. 6. Slavnost Těla a Krve Páně

11. 6. - 1. svaté přijímání a následně pro farnost bude zahradní slavnost

ČERVENEC

16. 7. Adorační den farnosti 9:00–18:00

(celodenní otevření kostela)

23.–29. 7. Duchovní cvičení Velehrad

SRPEN

5.–12. 8. Farní tábor Studené

14. 8.–19. 8. Duchovní cvičení rodin
Hadinka

15. 8. – Nanebevzetí Panny Marie

Tábor ministranti – nejspíše poslední týden v srpnu

VIZE FARNOSTI

Milí farníci,

jsme tu s další várkou informací k vizi farnosti, tentokrát praktických. Na to, jaký je náš a Ježíšův sen o farnosti Zábrdovice, se společně pokusíme přijít ve čtyřech krocích. Byli bychom rádi, kdyby se nám to povedlo do konce května; kdyby došlo ke změně, budete informováni v ohláškách, proto je, prosíme, nyní obzvlášť sledujte. A teď už ony plánované kroky:

1) Modlitba – abychom byli vnímaví k Ježíšovu hlasu, jak si naši farnost vysnil. Začali jsme už v postní době a prosíme o vytrvání v průběhu celé akce.

2) Nástěnka – vzadu v kostele se 16. 4. objeví nástěnka se čtyřmi oblastmi (Farnost prohlubuje duchovní život; Je otevřená, misijní; Je zaměřená na službu; Je zaměřená na vztahy, setkávání se), z nichž každá bude mít několik podoblastí (viz obrázek). Každý bude moci okomentovat (to se mi líbí, to se mi nelíbí) tyto jednotlivé kandidáty na vizi a případně doplnit další. Nástěnka bude v kostele do **konce dubna**. Ke sběru nápadů na vizi bude sloužit také označená krabice, ta bude k dispozici do **7. 5.**

3) Trhací hlasovací lístek – podobně jako při sčítání farníků dostane každý farník do ruky hlasovací lístek, kde natrhnutím bude hlasovat, co by mělo být součástí naší vize čili Ježíšova snu o farnosti Zábrdovice. Lístek bude vytvořen podle nápadů z nástěnky a krabice. Na jeho druhé straně bude prostor dopsat, pokud by vám část vize chyběla. Rádi bychom toto hlasování uskutečnili o slavnosti Soslání Ducha svatého, s jeho pomocí.

4) Z vašich názorů vznikne vize farnosti, sen, ke kterému budeme společně směřovat farními aktivitami.

Prohlubuje duchovní život

- farnost se soustředí na hluboký duchovní život,
- farnost při setkáních prohlubuje duchovní život,
- členové se nechávají farností vést,
- členové farnosti se identifikují s farností,
- farnost reaguje na aktuální potřeby,
- farnost se dívá, jak fungují věci i jinde.

Misijní a otevřená světu

- farnost umí přijímat nové lidi,
- má i nízkoprahovou (duchovní) nabídku pro lidi zvenku,
- členové farnosti pomáhají svou činností,
- členové farnosti se identifikují s farností,
- členové se nechávají farností vést,
- farnost reaguje na aktuální potřeby,
- farnost se dívá, jak fungují věci i jinde.

Pomoc navenek

- farnost slouží,
- farnost pomáhá navenek,
- farnost pomáhá a slouží převážně chudým,,
- členové farnosti pomáhají svou činností
- členové farnosti se identifikují s farností,
- členové se nechávají farností vést,
- farnost reaguje na aktuální potřeby,
- farnost se dívá, jak fungují věci i jinde.

Zaměření na vztahy/setkávání

- pro farnost jsou důležité dobré vztahy,
- pro farnost je důležité setkávání se,
- farnost je pro všechny,
- farnost se opírá o své členy,
- farnost se svými členy komunikuje.

Modlitba - Filip RENCĚ

Vším už jsi ke mně promlouval, – vším, Pane.
 Tmou bouře, hromem, úsvitem, jenž plane,
 přátelskou dlaní v bojích s tímto světem,
 dokonce chválou – žel, že ne Tvým květem...
 i rozkoší, co šlehat v zakázané
 tvé sedmé nebe zdá se – s horkým létem –
 i nejsladším z tvých darů na zemi,
 jímavým okem, jež se slzou tmí:
 vší svojí dobrotou v tom jednom oku
 jak odraz celých nebes na potoku!...
 Veškerým lidstvem s pradávnými domy,
 s oblouky opřenými o sloupoví;
 když zapomením kroků v prach se zlomí,
 zas obejmě je bujný porost nový.
 Vším, vším!...

Jen, Pane, že jsem neměl hlasu
 pro hodnou odpověď, – i mlčel jsem;
 blaženým záviděl jsem smrt a spásu
 a k Bolesti jak k matce držel jsem –
 s Nadšením srostlý jako s blížencem,
 do čtyř stran světa paže rozpínal.
 Když dokonalost tvou jsem objímal,
 uměl jsem hlesnout: jen – a tak
 v čas nemluvnat se vracím...
 Jsem jen znak!...

Jsem bez hlasu – tys, Pane, slovo dal,
 kdo výpověď však svými ústy zdolá?
 Dík tobě jsem se bohem prachu stal,
 anděla tvého v sobě nesu dál –
 hlas tedy ještě rozvaž, – anděl volá!

Vybrala KK

VIZE FARNOSTI ZÁBRDOVICE neboli Ježíšův sen o naší farní rodině

Zaměření na vztahy/setkávání

- pro farnost jsou důležité dobré vztahy,
- pro farnost je důležité setkávání se,
- farnost je pro všechny,
- farnost se opírá o své členy,
- farnost se svými členy komunikuje.

Pomoc navenek

- farnost slouží,
- farnost pomáhá navenek,
- farnost pomáhá a slouží převážně chudým,,
- členové farnosti pomáhají svou činností
- členové farnosti se identifikují s farností,
- členové se nechávají farností vést,
- farnost reaguje na aktuální potřeby,
- farnost se dívá, jak fungují věci i jinde.

Prohlubuje duchovní život

- farnost se soustředí na hluboký duchovní život,
- farnost při setkáních prohlubuje duchovní život,
- členové se nechávají farností vést,
- členové farnosti se identifikují s farností,
- farnost reaguje na aktuální potřeby,
- farnost se dívá, jak fungují věci i jinde.

Misijní a otevřená světu

- farnost umí přijímat nové lidi,
- má i nízkoprahovou (duchovní) nabídku pro lidi zvenku,
- členové farnosti pomáhají svou činností,
- členové farnosti se identifikují s farností,
- členové se nechávají farností vést,
- farnost reaguje na aktuální potřeby
- farnost se dívá, jak fungují věci i jinde.

Prožili jsme - Farní tábor Zábřehovice

Farní tábor je zábavná akce pro děti od sedmi do patnácti let a pro vedoucí. Téma farního tábora 2022 bylo Letopisy Narnie: Plavba Jitřního poutníka. Je to tábor na sedm dní, na kterém prožijete spoustu zábavy a najdete si spoustu nových kamarádů. Občas se zde hraje i nějaký sport jako třeba fotbal, běh a různé jiné sporty. Den obvykle začíná rozcvičkou, na které se pořádně rozcvičíte. Po výborné snídani je většinou katecheze, která bývá rozdělena na mladší a starší. Polední klid je hned po obědě a trvá tak hodinku, ve které se ze stanů poslouchá audiokniha podle tématu tábora. Po klidu následuje program, který je většinou hraní her na téma tábora. Potom je večere a pak už se jde spát. V noci tábor hlídají hlídky, které jsou většinou po skupinkách dvou až tří lidí, které se střídají po zhruba hodině. Tábor se mi moc líbil, našel jsem si spoustu nových kamarádů a zažil hodně nových zážitků. Moc se těším na příští farní tábor!

ŠK

Tříkrálová sbírka 2023

Už víc než dvacet let se naše farnost zapojuje do Tříkrálové sbírky, která je pořádána Charitou ČR. Ani letošní rok nebyl výjimkou. Jen poprvé jsme letos využili i možnosti statické kasičky a po domluvě s lékárnou Vojenské nemocnice jsme tam měli po celou dobu konání sbírky umístěnou skleněnou obdélníkovou kasičku.

Posláním tříkrálových skupinek je přinést do domácností požehnání vyjádřené symbolickým nápisem K+M+B na dveře (Christus mansionem benedicat = Kristus žehnej tomuto domu), zazpívat koledu a zprostředkovat pomoc potřebným přijímáním peněžních darů do úředně zapečetěných pokladniček.

Vrchol počtu koledníků, zdá se, má farnost za tak dlouhou dobu za sebou, rok od roku je těžší motivovat dospělé a děti k obcházení ulic po farnosti a získávat peníze pro potřebné. Koledníků je méně a stojí to převážně na těch stejných. O to víc je překvapující, že výtěžek sbírky byl u nás letos opravdu vysoký. Podruhé se vybralo přes sto tisíc korun (v roce 2022 to bylo 103 510 Kč), a to rekordních 111 922 Kč.

V naší farnosti se koledovalo od středy 4. 1. do úterý 10. 1.

Nejvíce skupinek vyšlo do ulic v sobotu 7. 1.

Koleduje se dům od domu. Někde víme, že nás za ty roky už čekají; ale obvykle nevíme, kdo otevře, jak bude otvírající naladěný, bude potěšen naší návštěvou nebo otrávený, že ho budíme... A zároveň jsme i zvědaví, jestli ta stařenka ještě žije apod.

Během koledování můžeme zažít ledacos; milé přijetí, ale i nadávky a vyhazování z domu. Já jsem s koledníky letos nic hrozného negativního nezažila. Podělím se s vámi o dva pěkné zážitky: Během koledování jsme navštívili ukrajinskou rodinu, kde očekávali (alespoň jsme díky jazykové bariéře tak pochopili), že my jim dáme peníze a oni obdarují vším možným příchozí krále.

Koledníci tam dostali sladkosti i hračky a pěknou chvíli trvalo vysvětlování, že my jim dáme jen tradiční tříkrálový cukr. Přesto všechno byli naší návštěvou a zpěvem potěšeni a zaspívali nám jejich vánoční písně zpívané při slavnosti Zjevení Páně. Byla to nádhera, melodie nebyla pochmurná, ale radostná. Kluci pak během koledování získané hračky rozdali cizím menším dětem a na můj dotaz, proč to udělali, odpověděli, že by jim to bráchové stejně zničili. V nějaké jiné ulici nám otevřel pán, který zásadně chtěl na dveře nápis K+M+B 2023 pouze od dítěte (obvykle píše já jako dospělá). Každý z kluků chtěl najednou psát, ale nikdo na horní část dveří nedosáhl. To ovšem nebylo pro pána překážkou, donesl židli, pak schůdky a nápis napsal největší z kluků.

Vykoledované peníze přerozděluje Charita, aktuální informace lze sledovat na webových stránkách: <https://dchb.charita.cz/trikralova-sbirka/>. V Brně určitá část získaných peněz je pro ty opravdu nejpotřebnější, jak říkají na Charitě, „pro ty, kteří propadli sítím a není jiná cesta pomoci“.

Děkuji všem, kteří se do TKS ve farnosti jakýmkoliv způsobem zapojili – koledováním, modlitbou, peněžitým darem, přípravou oběda na faře pro koledníky... Děkuji za odvahu těm, kteří se do koledování zapojili poprvé, a doufám, že je nic neodradilo a další rok se zapojí opět.

BP

Deset poselství papeže Františka z jeho deseti letům pontifikátu

Mons. Mariano Fazio, pomocný vikář Opus Dei, shrnul do deseti bodů poselství Svatého otce Františka církvi a společnosti. Tyto myšlenky byly prezentovány na akci, kterou 11. 3. 2023 zorganizovala Akademie katolických představených a Papežská komise pro Latinskou Ameriku u příležitosti výročí Františkova pontifikátu.

1. Jméno Boží je milosrdenství.

Tím, že nám František připomíná, že Ježíš Kristus je tváří Otcova milosrdenství, vyzdvihuje realitu, na které tolik trval svatý Jan Pavel II.: Říká nám, že zvěstování spasitelného kerygmatu je základním poselstvím křesťanské víry. Bůh se vtělil, aby nás zachránil, zemřel na kříži a otevřel dveře svého odpuštění skrze své nekonečné milosrdenství.

2. Blahoslavenství, srdce evangelia

Blahoslavenství i 25. kapitola evangelia svatého Matouše – kde mluví o pošetilých a prozíravých pannách, podobenství o talentech a posledním soudu – jsou srdcem evangelia, protože tyto texty odhalují Boží milosrdenství a jeho přijetí do srdce každého člověka.

3. Manželství, účast na Boží lásce

V Amoris Laetitia papež znovu čte hymnus lásky z listu svatého Pavla Korintánům, který nám umožňuje pochopit, že láska manželů je účastí na Boží lásce: „Mohl bych mít víru, že hory přenáším; nemám-li lásku, nejsem nic,“ říká svatý Pavel. A papež ve své apoštolské exhortaci dodává: „Nebudeme moci podporovat cestu věrnosti a vzájemné oddanosti, nebudeme-li stimulovat růst, upevňování a prohlubování manželské a rodinné lásky.“ Konkrétně navrhuje, aby se v rodině pro stimulaci této lásky používala tři slova: děkuji, promiň, prosím.

4. Milosrdný Samaritán, inspirace k přijetí druhého
V encyklice Fratelli tutti papež navrhuje reinterpretaci podobenství o milosrdném Samaritánovi. Sleduje pozadí ve Starém zákoně a vyzývá čtenáře otázkou, se kterou postavou se ztotožňuje. Při pohledu na dnešní svět, a dokonce i na církve tvrdí: „Stále existují lidé, kteří se zdají být svou vírou povzbuzeni nebo alespoň zmocnění k podpoře různých forem uzavřeného a násilného nacionalismu, xenofobních postojů, pohrdání, a dokonce špatného zacházení s těmi, kteří jsou jiní.“ František vyzývá, aby se v katechezích a kázáních více mluvilo o důstojnosti každého člověka.

5. Svatost „odvedle“

V Gaudete et exsultate František přibližuje svatost běžnému životu a připomíná ta každodenní gesta, která můžeme v Boží přítomnosti uvést do jejich plnosti. Říká se to takto: „Rád vidím svatost v trpělivém Božím lidu: v rodičích, kteří vychovávají své děti s takovou láskou, v těch mužích a ženách, kteří se snaží přinášet chléb do svých domovů, v nemocných, v řeholnicích, starých ženách, které se stále usmívají. V tomto neustálém pohybu kupředu den za dnem vidím svatost bojující církve. To je často svatost vedle nás, těch, kteří žijí blízko nás a jsou odrazem Boží přítomnosti, nebo, abych použil jiný výraz, „svatost střední třídy“.

6. Mladým: Bůh je Láska.

Kristus zachraňuje. žije. Tyto tři skutečnosti tvoří kérygmatickou zkušenost, kterou vám chce František sdělit. „Nepoznáte skutečnou plnost mládí – říká v Christus vivit – pokud se nebudete každý den setkávat se svým velkým přítelem, pokud nebudete žít v přátelství s Ježíšem.“ A dodává, že přátelé nám pomáhají dozrát a jsou zároveň odrazem Pánovy náklonnosti. Mít přátele nás učí otevřít se, porozumět, starat se o druhé, vystoupit ze své komfortní zóny. Z tohoto důvodu nás přátelství s Ježíšem proměňuje, protože „chce, abyste jako své nástroje vrhali světlo a naději, protože chce počítat s vaší odvahou, svěžestí a nadšením“. Pán zve všechny k misionářskému hlásání v „jakémkoli prostředí, dokonce i na existenčních periferiích, i těm, kteří se zdají být nejbzdálenější, nejlhostejnější“.

7. Nakažte nás radostí z evangelia.

Papež nás zve, abychom žili a předávali evangelijní radost, a vzpomíná na ni slovy jako: „Nemít postní tvář bez Velikonoc.“ To znamená, že křesťan musí obnovovat naději – někdy kolikrát za den, protože „Bůh může jednat za jakýchkoli okolností, dokonce i uprostřed zdánlivých selhání“. Pesimismus není křesťanský. Kdo se z lásky odevzdá Bohu, bude plodný. „Taková plodnost je často neviditelná, neuchopitelná a nelze ji vysvětlit. Dobře víte, že váš život přinese ovoce, ale aniž byste předstírali, že víte jak, kde nebo kdy. Nic z lásky není ztraceno: žádná práce, žádný upřímný zájem, žádný čin lásky k Bohu, žádná velkorysá únava... Ale toto čekání neznamena nečinnost nebo pasivní postoj, protože v tajemství zdánlivé neplodnosti víme, že naše angažovanost je nutná.“

8. Pečovat a chránit společný domov

Papež František se inspiroval slovy světce z Assisi – Laudato sí – a připomíná potřebu starat se o zemi, která nám byla svěřena Bohem. „Naléhavě vyzývám k novému dialogu o způsobu, jakým budujeme budoucnost planety. Potřebujeme rozhovor, který nás všechny spojí, protože environmentální výzva, kterou zažíváme, a její lidské kořeny nás všechny zajímají a ovlivňují.“ Papež zdůrazňuje intimní vztah mezi chudými a křehkostí planety s přesvědčením, že vše na světě je propojeno. Kromě toho odsuzuje kulturu vyhadzování a navrhuje základ pro rozvoj nové lidské ekologie.

9. Víra, světlo, abychom viděli sami sebe a viděli jako Kristus.

Papež zasvětil svou první encykliku víře. Lumen Fidei vysvětluje, že víra nám pomáhá účastnit se vidění Ježíše. „Pro víru je Kristus nejen tím, v koho věříme, maximálním projevem Boží lásky, ale také tím, s kým se spojujeme, abychom uvěřili. Víra se nejen dívá na Ježíše, ale dívá se z Ježíšova pohledu, jeho očima: je to účast na jeho způsobu vidění.“ Poukázal také na to, že je naléhavé znovu získat zářivý charakter víry, „protože když její plamen zhasne, všechna ostatní světla zhasnou“. Víra, říká papež, se rodí ze setkání s živým Bohem, který nás volá a zjevuje nám svou lásku, „lásku, která nás předchází a na kterou se můžeme spolehnout, že budeme v bezpečí a budeme budovat život“.

10. Zbožnost a revoluce něhy

Papež se mnohokrát zmiňuje o křesťanských pobožnostech, které mohou způsobit revoluci v životech křesťanů, pokud jsou žity něžně: pozval nás, abychom o Vánocích postavili betlém na přivítání Boha (Admirabile signum), napsal, že se svatým Josefem se učíme být opatrovníky druhých (Patris corde), a víme, že chodí pozdravit Pannu Marii do římské baziliky Santa Maria Maggiore pokaždé, když se vrací z nějaké cesty. Jsou to gesta syna, od kterého se učíme být syny Otce.

Podle exaudi.org PH

Očeho pohádka - Král lesa, víly a skřítků Mt 23, 23-30

Co znamená „běda“?

Co je to desátek? (Dva pátky dohromady?)

Co je spravedlnost?

Co chtěli dávat farizeové místo spravedlnosti a lásky?

Proč se Ježíšovi nelíbí, že někdo dává druhému těžké úkoly, a sám je neplní?

V jednom úžasném velikém lese žily víly a na jiném místě měli svou vesnici skřítkové. Všichni sloužili králi lesa. Král byl starý hodný kouzelník.

Víly měly jen jednu práci – krásně tancovat. A bylo pravidlem, že ty starší to měly naučit ty maličké. Jenže víly zlenivěly, věděly, že král je hodný a že jim nic neřekne. Místo aby pily rosu z květů a jedly jednu jahůdku za týden, chodily včelám na med a vybíraly ptáčkům vejce z hnízda. Tloustly. Začaly být nemotorné a nechtělo se jim tancovat. Když je maličké víly prosily: „Naučte nás tančit,“ řekly jim: „To nic není. Zvedneš nožku, poskočíš, otočíš se, poskočíš.“ Ale neukázaly jim to.

Skřítkové měli také jeden úkol – cvičit ochranu lesa. Měli umět zacházet s mečem, střílet z luku, zatýkat darebáky. Jenže ani skřítki nedělali, co měli: chodili na pivo, dívali se na fotbal a spali až do oběda. Malí skřítečci, když se chtěli naučit střílet nebo šermovat, často se jen potloukli.

Pak se přiblížily kouzelníkovy 150. narozeniny a chystala se oslava. Všichni to odflákli. Kouzelník měl moc rád tanec a požádal maličké víly a vilíky, aby zatančili. Jenže každý z nich po třech krocích upadl, natloukl si a začal fňukat. Kouzelník řekl: „Ať tančí dospělí.“ Jenže dospělé víly byly tučné, funěly a během chvílky si jich pět zlomilo nohu. To kouzelníka naštvalo a řekl: „Skřítkové, odvedte je, ať je nevidím.“ Jenže ti taky neuměli nic. Jeden si mečem propíchl nohu, druhý sám sebe praštil lukem do hlavy a pak se tak zamotali do pout, že byli spoutaní všichni dohromady: víly i skřítkové.

Kouzelník měl úplně zkažené narozeniny. Otevřel knihu a řekl silné kouzlo. Všechny víly to odneslo z lesa pryč do velikého města Brna: žádné stromy, rachot, šaliny, rozkopané silnice, sirény. A tam musely pět let chodit do baletní školy a poslouchat: „Seš tlustá, jak stojíš, tu nohu výš...“ a tak. Skřítky kouzlo odneslo do vojenské akademie k Vyškovu a tam museli pět let poslouchat nadávky výcvikového seržanta: „Vypadáte jak bedna kytu.“ – „Pane, ano, pane.“ – „Trpasličí četa mně pije krev ze všech nejvíc. Budete pochodovat, až si ušoupete nohy po kolena.“

Až uplyne pět let, kouzlo je přeneseno zpět. Doufám, že až se víly a skřítkové vrátí do lesa, budou svým dětem dávat dobrý příklad. Co myslíte vy?

Bůh stojí o nás a naše srdce. Svým životem nám dal příklad, že když něco chceme od druhých, nemůžeme se tomu sami vyhybat.

Střípky z Ducháčů

Vzkříšení a Filip Neri

Filip Neri (21. 7. 1515) byl poslední dítě notáře, měl velmi hodnou macechu. Studoval v Římě, ale studium opustil, protože ho svádělo k pyšce. Hodně se postil, zastával ctnosti jako laskavost a milosrdenství. Staral se o chudé a na naléhání zpovědníka se stal knězem.

Způsob, jakým se staral o chudé – přednáška, diskuze – dal vzniknout Oratoři. V roce 1575 byli oratoriáni uznáni za řád.

Za života však Filip čelil mnoha pomluvám a udáním.

Jsou Velikonoce! Ježíš je vzkříšen! Náš život je vzkříšen!

Zdá se, že Filip Neri ze všech svatých vedl nejvíce vzkříšený život již na Zemi. Jak to dělal?

Charakterizují to dvě slova: RADOST a VZTAHY

(1 Kor 15, 5–53, Kol 3, 1).

Filip Neri říkal: „Kdo touží po něčem jiném než Ježíš, neví, po čem touží. Kdo pracuje pro někoho jiného než Ježíš, neví, pro koho pracuje.“

Když má člověk radostnou povahu, snáz je dobrý. Sám Filip často nabádal: „Buďte dobré mysli.“ Ale zároveň se modlil: „Pane, drž své ruce nad Filipem, nebo tě Filip zradí.“

Radostná mysl posiluje srdce a dává vytrvalost v dobrém. K tomu pokora a láska a je vyhráno! Jsme ve vzkříšeném životě!

Mluvíme však o vzkříšení těla i ducha! Některé náboženské systémy vnímají tělo jako přítěž, protože z těla vychází hříchy.

Ježíš ve vzkříšení ukazuje nový směr. Ve zmrtnýchvstání nám je Otcem zjevena LÁSKA a směr k osobnímu vzkříšení! Všichni budeme vzkříšeni. Věříme v novou obnovu těla a ducha, která bude nezníitelná? (2 Tim 1, 10)

Vzkříšení je velké tajemství a je dobré nad ním přemýšlet. Dokážete si říci, jak víra ovlivňuje vaši životní radost? A pak je už jen krůček k tomu popsat, jak si každý z nás představuje pozemský život podle vzkříšení.

LG z výpisků z Ducháčů na Hadince 2022

PŘEČTĚTE SI:

Akathist k bl. Anně Kateřině Emmerichové

Tomáš František Král

Akathist k bl. Anně Kateřině Emmerichové opěvuje světicí, která

byla vyvolena, aby svou účastí na utrpeních Kristových a svými mystickými vizemi napomáhala obnově důvěry člověka vůči Bohu a jeho církvi.

Je tak oslavována jako služebnice smíření, která boří hradbu předsudků a na vlastním těle přináší důkazy bezmezné lásky Boží.

Akathist je příkladem chvalozpěvu, který náleží mezi velice oblíbené žánry východní liturgické poezie. Jeho struktura je příznačná střídáním páru slok s invokacemi metaforického rázu, které připomínají západní litanie. Nejstarším příkladem tohoto chvalozpěvu je Akathist k Panně Marii.

Tomáš František Král, Ph.D.

(nar. 1984) se dlouhodobě snaží o propagaci východní katolické liturgické poezie v ČR. Věnuje se také autorské a překladatelské činnosti.

Vybrala KK

BIBLICKÝ KVÍZ

Téma nového začátku si žádá nové příležitosti. Nabízíme vám možnost prověřit a doplnit si vlastní vědomosti o obsahu Bible. To, že **budete muset při řešení kvízu vzít Bibli do ruky a hledat v ní**, není nedostatek, ale cíl – zdokonalovat se v práci s Bibli a nechat ji k sobě promlouvat. Bude-li se vám kvíz zdát užitečný, napište do redakce nebo na hostdodomu@seznam.cz, můžeme připravit několik pokračování. Pište i kritické připomínky.

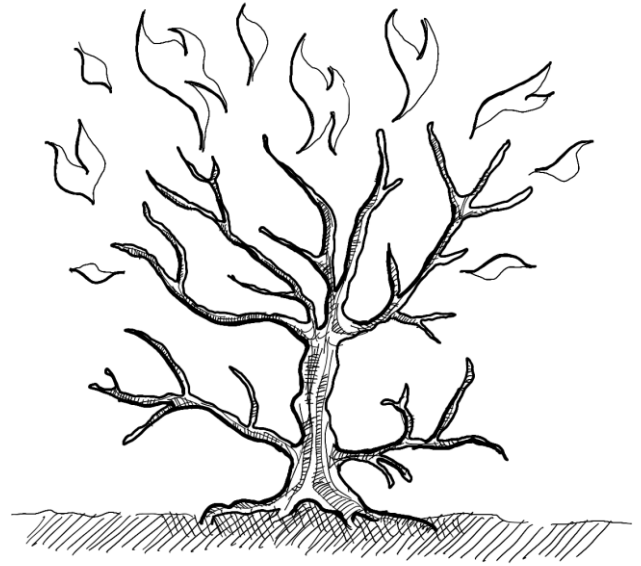
Způsob vyplňování: U otázky Q1 můžete napsat odpověď vlastními slovy na kus papíru, u ostatních otázek zaškrtněte křížkem políčka u správných možností nebo do políček vepište čísla (týká se otázky Q2).

Když odpovíte jen částečně, také se to počítá. Lepší něco než nic. Otázky jsou seřazené od nejtěžší Q1 po nejlehčí.

Q1. Příběh spojený s obrázkem

- Poznejte, co je nakresleno na obrázku.
- Vlastními slovy vyprávějte událost, které se obrázek týká. Kdo všechno na tom místě vystupuje?
- Kde v Bibli se o události píše? (Čím přesněji, tím lépe: SZ/NZ, jméno knihy, případně i kapitola.)
- Čím je událost důležitá pro dějiny spásy člověka? Čeho byla začátkem?
- Co jsme se z události dozvěděli o Bohu?

Q2. Čtyři králové a jejich příbuzenské vztahy

Vyberte v seznamu jména osob, které spolu byly v přímém příbuzenském vztahu otec – syn. Budou tvořit souvislou řadu: otec, syn, vnuk, pravnuk. Očíslujte je od 1 do 4, jak šli v historii po sobě.

- Šalomoun
- David
- Noe
- Rechabeám
- Jišaj (Jesse)
- Saul

Q3. Skok z vrcholku jeruzalémského chrámu

Zatrhňte všechny možnosti, které považujete za správné.

- Bývalo to oblíbené místo pro izraelské sebevrahy, podobně jako v Praze Nuselský most.
- Byl to adrenalinový sport podobný dnešnímu skoku na gumovém laně.
- Skok měl vést k záchraně skokana pomocí andělů a přimět Boha k vykonání zázraku.
- Skok z chrámu zaznamenal v Bibli jen jeden ze svatopisců v jedné knize.
- Píší o něm v autoři celkem ve dvou biblických knihách.
- Píší o něm v autoři ve třech biblických knihách.
- Ke skoku vybízí ďábel.
- Ke skoku vybízí Ježíš.
- Ke skoku vybízí prorok Eliáš.

Q4. Zrno

Podobenství o rozsévači vypráví o zrnu padajícím na okraj cesty, do trní, na skálu a na další místa. Co mělo být tím zrnem znázorněno?

- Boží milost
- Boží slovo
- ďáblova setba zla
- geneticky modifikovaná pšenice k vyřešení potravinové krize

Správné odpovědi naleznete na straně 12

Svědectví života: PAVEL ZÁLESKÝ

Pavel Záleský se narodil v Hodoníně v únoru 1955, do svých 22 let žil v Mutěnicích. Na svět přišel jako první ze tří synů Petra a Julie Záleských. Otec pracoval na dráze, kromě toho měla rodina malé hospodářství a vinohrad.

V roce 1958 byli Pavlův otec Petr a strýc František (tehdy student bohosloví) zatčeni, záminkou se stalo mimo jiné šíření protikomunistických básní. František Záleský dostal dva roky, Petr Záleský musel do vězení na dva a půl roku (v rozhovoru pro Paměť národa vzpomíná mimo jiné na útrapy a ponižování ve vazbě v Uherském Hradišti i ve výkonu trestu, který si bratři museli odpracovat v uranovém lágru Bytíz na Příbramsku). Pavel byl jako tříapůlletý kluk u otcova zatčení, byl za ním také v lágru na návštěvě: „Byl jsem tam jednou s maminkou. Držel jsem se křečovitě mříže a na tatku jsem se ani nepodíval. Měl jsem strach. To zatčení táty mě poznamenalo navždycky.“ Součástí trestu bylo propadnutí majetku. Přiživilo se na tom i družstvo, do kterého Záleští odmítli vstoupit. „Otcův a strýcův případ využili jako exemplární, sloužil k zastrašení hospodářů, kteří

nechtěli do družstva. Náš dům znárodnili. Mohli jsme v něm zůstat, ale až do roku 1989 jsme platili nájem. Jezedáci odvedli naše krávy. Meruňkový sad zničili. Přijel bagr a vytrhal třicet stromů. Měli jsme zkulturnovaný vinohrad, dali nám místo toho úhor, kde jsme museli vysadit vinohrad znovu. Sebrali nám spoustu majetku.“

Rodina byla zbožná, Pavel ministroval v kostele, víra byla součástí každodenního života. Chtěl pracovat se dřevem a stát se dřevomodelářem, ale nedovolili mu, aby se vyučil u soukromníka. Dal se tedy po otcově vzoru k železničářům, roku 1970 nastoupil na Střední průmyslovou školu železniční a strojnickou v Břeclavi. Studoval do roku 1974 – a tehdy prý prodělal krizi víry, na zhruba sedmileté období svého života nerad vzpomíná. Pavel Záleský je poctivý člověk, nedopouštěl se žádných kriminálních činů, prostě jen lehkovážně žil: „Chodil jsem do vinného sklípku, pil jsem, kouřil, na ničem důležitém mi moc nezáleželo.“

V roce 1975 musel na povinnou dvouletou vojnu. Nejprve ho poslali do poddůstojnické školy v Michalovicích na Slovensku, pak sloužil rok a půl v Chebu, krátce také v Lounech. „Byla to šikana a hlavně vymývání mozků. Na politických školeních nás přesvědčovali, že nás ohrožuje Západ a že musíme bojovat proti nepříteli. Přitom tady byly sovětské rakety, neměli jsme bránit vlast, ale naopak my jsme Západ ohrožovali.“

Po návratu z vojny se Pavel oženil a s manželkou Alexandrou se přestěhovali do Ludkovic u Luhačovic. Pracoval u dráhy (až do pádu komunismu) a říká, že se tehdy vrátil sám k sobě a k víře, že k tomu výrazně přispěla jeho žena. Protože v Československu oficiálně nevycházela téměř žádná náboženská literatura (a to, co

vycházelo, podléhalo cenzuře a dalšímu politickému dohledu), začal Pavel Záleský brzy vydávat samizdat: „Nedala se sehnat ani Bible, tak jsem opisoval a opisoval, co mi přišlo pod ruku. Něco jsem dostával od kněží, se kterými jsem spolupracoval. V Luhačovicích jsem se seznámil s páterem Rudolfem Vašíčkem nebo s Václavem Divíškem, kteří strávili mnoho let v kriminálech. Materiály jsem získával také z Křesťanské akademie v Římě.“ Důležitý byl tehdy pro Pavla jeden z jeho spolupracovníků na železnici, Svatoslav Malurek, který ho seznámil s disidenty z celé republiky, především ale začal spolupracovat s Jaromírem Němcem ze Zlína, významnou a zapomínanou postavou, důležitým organizátorem českého samizdatu. Pavel Záleský nejdřív opisoval texty na psacím stroji v deseti až dvanácti kopiích, ale to mu připadalo nedostatečné: „Vymyslel jsem tedy takovou hmotu ze želatiny, suříku a různých chemických sloučenin, vytvořil jsem z ní formu, do které jsem obtiskl matrici. Z toho se dalo udělat až 30 kopií. Bylo to ale hodně mokré, takže jsem to musel sušit, papíry bývaly rozložené po celém bytě. Později jsem získal od Augustina Navrátila rozmnožovací rámeček, to už pak byla týmová práce na vysoké úrovni, už se dalo tisknout třeba 500 kopií.“

Po protestech na Velehradě v červenci 1985 si Pavla Záleského začala všimnout tajná policie, v listopadu 1985 zažil první dlouhý výslech. Státní bezpečnost tehdy zatkla jeho spolupracovníky Jaromíra Němce a Pavla Dudra – Záleskému se podařilo dorazit domů krátce před domovní prohlídkou (to už bydlel v Otrokovicích) a ukrýt většinu důkazů: „Odvezli tenkrát spoustu věcí, hlavně náboženskou literaturu, ale za jedním obrazem jsem měl třeba schovaný adresář, který nenašli. Pod vanou byla rozmnožovací barva, kterou také neobjevili. A na chodbě si nevšimli

krabice s papíry a barvou. Cítil jsem v tom Boží pomoc.“ Následný výslech „trval několik hodin, pět hodin určitě. Vystřídalo se na mně asi deset estébáků. Chtěli, abych prozradil spolupracovníky. Neprozradil jsem nikoho, ale litoval jsem, že jsem se s nimi vůbec bavil“. I když Pavel Záleský tenkrát neskončil ve vyšetřovací vazbě (jako třeba Pavel Dudr, se kterým dokumentaristé Paměti národa také natáčeli), byl obviněn a až do listopadu 1989 ho estébáci šikanovali, sledovali, pravidelně zadržovali na dvacet čtyři nebo osmačtyřicet hodin. Odmítal s nimi spolupracovat, volil pasivní rezistenci, když ho přišli sebrat, lehl si na zem: „Občas mě zmlátili. Dávali mi pouta, pak mě za ně vláčeli po zemi, jednou mi pohmoždili nebo možná zlámali žebra.“

Mezitím Pavel podepsal Chartu 77 – dřív to neudělal, aby k sobě jako samizdatový vydavatel zbytečně nepřitáhl pozornost StB, po roce 1985 už tenhle důvod neplatil.

V letech 1987–1988 pomáhal Pavel Záleský Augustinu Navrátilovi (i on pracoval jako železničář) s organizací petice, které se říká Moravská výzva, ale přesně se jmenovala Podněty katolíků k řešení situace věřících občanů. V jedenatřiceti bodech žádala rozsáhlé náboženské svobody, jež jsou sice v demokratickém zřízení samozřejmé, avšak komunistický stát je i v pozdních 80. letech odmítal povolit. Mimo jiné tím komunisté demaskovali sami sebe: navenek předstírali, že lidé mohou praktikovat svou víru svobodně – petice přitom ukazovala, že kdyby režim připustil skutečnou náboženskou svobodu (včetně svobody slova a shromažďování), brzy by se zhroutil.

Pavel Záleský vzpomíná: „Udělal jsem velké setkání ve vinném sklípku u mých rodičů v Mutěnicích, kde jsme diskutovali o obsahu a načasování petice.“

Přijelo asi třicet lidí z Olomouce, Prahy, Brna, Přerova. Řada významných osobností. Pražští disidenti chtěli, aby se to více propracovalo. Augustin však trval na tom, aby se akce spustila hned. A taky jsme to bez ohledu na opatrnost Pražáků rozjeli.“ Petici, za níž se postavil také kardinál František Tomášek, podpořilo v následujícím roce více než půl miliónu lidí z Československa. Šlo o nejmasovější petici proti komunistickému režimu, možná vůbec největší akci podobného druhu ve střední Evropě: „Podle Augustina bylo těch podpisů asi 600 tisíc, jenže tisíce archů zabavili estébáci, půl milionu podpisů je tedy doložených.“ Pro srovnání: Chartu 77 podepsalo asi dva tisíce lidí, protikomunistická iniciativa Několik vět z jara roku 1989 získala zhruba 40 tisíc podpisů. Pavel Záleský, Augustin Navrátil i desítky dalších lidí čelili v souvislosti s peticí všemožným potížím, pronásledování a šikanování: „Estébáci na nás nemohli přímo, protože jsme s Augustinem Navrátilem akci řádně ohlásili. Šikanovali nás tedy jinak, cíhali v kostelích, kde se petice podepisovala, otravovali různé signatáře a další sběrače podpisů. Nás před tvrdším postupem chránil také zájem zahraničních rozhlasových stanic, Svobodné Evropy a Hlasu Ameriky. Když nás zadrželi, hned se to dostalo ‚do éteru‘. To na naše vězňatele působilo.“

Poslední dva roky před pádem komunismu zabrala Pavlovi Záleskému nejvíc času výroba ilegálního samizdatového čtrnáctideníku Křesťanské obzory: „S Augustinem Navrátilem jsme redigovali texty, tiskli, distribuovali. Dělali jsme toho 500 kusů, časopis míval dvacet stránek a více. Když Augustina zavřeli do psychiatrické léčebny v Kroměříži, jezdil jsem tam za ním dělat redakci.“ Mezi českými samizdatovými časopisy se zřejmě nenajde žádný jiný, který by vycházel tak často jako Křesťanské obzory, na poli ilegálního samizdatového vydávání šlo o obdivuhodný výkon. Pavel Záleský v rozhovoru právem připomíná, že podíl křesťanů na podvracení a nakonec i zhroutilí komunistického režimu je nepominutelný.

ODPOVĚDI KE KVÍZU

Q1. Obrázek

- Hořící keř
- Jednajícími postavami jsou Mojžíš a Hospodin. Mojžíš při pasení ovcí uviděl keř, který hoří, ale neshoří. Šel se podívat blíž, z keře na něj promluvil Bůh Hospodin.
- Starý zákon, 2. kniha Mojžíšova, Ex 3,1–17nn
- Bůh si vybral Mojžíše a pověřil ho, aby vyvedl izraelský národ z egyptského zajetí do zaslíbené země. Zázračným způsobem mu pomáhal splnit tento úkol. Událost s hořícím keřem je začátkem cesty vyvoleného národa ke svobodě. Vyjití z Egypta je také předobrazem spásy lidstva Ježíšem Kristem.
- Bůh nám prozradil své jméno: Jsem, který jsem (Já jsem). Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův (Ex 3,14–15). Obě jména se od té doby vyskytují v Bibli na více místech. Z Božího jednání v příběhu začínajícím u hořícího keře vidíme, že Bůh se projevuje jako ten, komu záleží na lidech, stará se o ně, pomáhá jim a zachraňuje je.

Q2. Čtyři králové

- e) Jišaj neboli Jesse (Rút 4,22)
- b) David (Rút 4,22)
- a) Šalomoun (2 Sam 12,24)
- d) Rechabeám (1 Král 11,43)

Q3. Skok

- Andělský zázrak, Ježíš si měl na veřejnosti vynutit od Boha potvrzení, že je Mesiášem.
- Matouš a Lukáš, viz Mt 4,6; Lk 4,9
- Mt 4,6; Lk 4,9

Q4. Zrno

- Boží slovo (Lk 8,11), u dalších synoptických evangelistů je popsáno jako slovo o Božím království (Mt 13,19; Mk 4,11.14)

Vyhodnocení

Zjistěte, kolik z otázek Q1 až Q4 máte správně zodpovězených, a přečtěte si, jak na tom jste.

0 nebo 1: Vaše Bible leží doma dobře ukrytá, k ničemu ji nepotřebujete. Smutné je, že ani nedáváte pozor v kostele při čtení evangelia. Zamyslete se nad sebou! Začněte si v Bibli pravidelně číst a naučte se v ní hledat. Je to svého druhu dopis od Boha, stojí za to se s ním postupně seznámit.

2: Víte, kde svoji Bibli máte, a aspoň něco v ní najdete. Je ale co zdokonalovat. Pravidelnost a správná metoda hodně pomohou a ponесou dobré ovoce. Nezapomeňte ke čtení pokaždé přizvat Ducha svatého na pomoc. Bible je poklad, z něhož každý může postupně nabrat, kolik unese.

3 nebo 4: Dobrý výsledek, zvláště jestli aspoň některé otázky máte zodpovězené úplně celé správně. Blahopřeji. Ale přiznejte si, že vyhledání odpovědi bez nápovědy občas dá zabrat, přitom až na dílčí otevřené otázky u Q1 nebyl kvíz vůbec těžký. Pokračujte v nastoupené cestě, Pán vás odmění tím, že k Vám bude prostřednictvím Písma mluvit. Technická poznámka: Kromě jednoduchého vyhledávání podle zadaných souřadnic nacvičujte i obsahové vyhledávání podle témat.

JS

PANENKA A SVATÁ ANEŽKA

Svatá Anežka Přemyslovna, zvaná Česká (+1282) se narodila jako česká princezna. Patřila k nejvýznamnějším představitelkám panovnické dynastie Přemyslovců. Jako královskou dceru ji chtěli několikrát provdat nejen za krále, ale i za císaře. Ona však dala přednost službě poníženému Kristu a životu v dokonalé chudobě. Založila špitální bratrstvo, z něhož se díky jí stal řád křižovníků s červenou hvězdou, a první klášter klarisek v Praze. Sytila hladové, ošetřovala nemocné, pečovala o přestárlé, povzbuzovala bezradné a tak byla schopna šířit pokoj a smíření, dodávat útěchu a vlévat novou naději.

Setkání Panenky se sv. Anežkou najdeš
v odkaze pod QR kódem
nebo na <https://youtu.be/Q3RROHkqepE>

